

Industriutsläppsförordning;

utfärdad den 8 maj 2013.

Regeringen föreskriver¹ följande.

SFS 2013:250

Utkom från trycket
den 21 maj 2013

1 kap. Försiktighetsmått

1 § Denna förordning innehåller bestämmelser om försiktighetsmått för industriutsläppsverksamheter.

Förordningen är meddelad

1. med stöd av 9 kap. 5 § miljöbalken i fråga om 1 kap. 8–18 §§ och 2 kap. 3 §,
2. med stöd av 10 kap. 21 § i fråga om 1 kap. 23 och 24 §§,
3. med stöd av 26 kap. 19 § miljöbalken i fråga om 1 kap. 21 och 22 §§, och
4. i övrigt med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen.

Definitioner

2 § I denna förordning avses med

industriutsläppsverksamhet: en verksamhet som är tillståndspliktig enligt 2 kap. 1 §, 4 kap. 12 eller 16 §, 5 kap. 1, 4, 10, 18, 19, 34, 35, 37 eller 39 §, 6 kap. 1 §, 7 kap. 1 §, 8 kap. 1 eller 6 §, 9 kap. 1 eller 2 §, 11 kap. 2 eller 4 §, 12 kap. 1, 2, 3, 5 eller 14 §, 14 kap. 1, 5, 8, 10 eller 14 §, 15 kap. 1, 3, 6, 9, 10, 13 eller 14 §, 16 kap. 1 §, 17 kap. 4 §, 19 kap. 1 §, 21 kap. 1, 5 eller 6 §, 28 kap. 3 § eller 29 kap. 3, 18, 19, 22, 23, 24, 25, 30, 35, 36, 38, 39, 49, 50, 54 eller 58 § miljöprövningsförordningen (2013:251),

huvudverksamhet: den huvudsakliga industriutsläppsverksamhet som bedrivs på en anläggning, och

sidoverksamhet: en industriutsläppsverksamhet som bedrivs på en anläggning men som inte är den huvudsakliga industriutsläppsverksamheten på anläggningen.

3 § I denna förordning avses med

slutsatser om bästa tillgängliga teknik: slutsatser om bästa tillgängliga teknik som antas med stöd av artikel 13.1–13.6 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU av den 24 november 2010 om industriutsläpp (samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar)²,

¹ Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 8 maj 2013 (Regeringens förordningsmotiv 2013:1). Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU av den 24 november 2010 om industriutsläpp (samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar) (EUT L 334, 17.12.2010, s. 17, Celex 32010L0075).

² EUT L 334, 17.12.2010, s. 17 (Celex 32010L0075).

huvudslutsatser: slutsatser om bästa tillgängliga teknik som omfattar en huvudverksamhet,

sidoslutsatser: slutsatser om bästa tillgängliga teknik som omfattar en sidoverksamhet, och

slutsatsernas offentliggörande: den dag då en slutsats om bästa tillgängliga teknik offentliggjordes i Europeiska unionens officiella tidning.

4 § I denna förordning avses med

miljöprövningsdelegation: ett sådant särskilt organ inom länsstyrelsen som avses i förordningen (2011:1237) om miljöprövningsdelegationer, och

tillsynsmyndighet: den som enligt miljötillsynsförordningen (2011:13) utövar den operativa tillsynen över en industriutsläppsverksamhet.

5 § I denna förordning avses med

tillstånd: ett tillstånd enligt 9 kap. miljöbalken och miljöprövningsförordningen (2013:251) eller motsvarande äldre bestämmelser, och

tillståndsvillkor: ett villkor i det tillstånd som gäller för industriutsläppsverksamheten.

6 § Med *föroreningskada* avses i denna förordning en sådan miljöskada av mark och grundvatten som avses i 10 kap. 1 § miljöbalken.

7 § I övrigt har ord och uttryck i denna förordning samma betydelse som i miljöbalken.

Utsläppsvärden som begränsningsvärden

8 § Utsläppsvärden i de slutsatser om bästa tillgängliga teknik som anges i 2 kap. ska gälla som begränsningsvärden för utsläpp från industriutsläppsverksamheter under normala driftförhållanden och ska

1. i fråga om utsläppsvärden i huvudslutsatser följas senast den dag som inträffar fyra år efter huvudslutsatsernas offentliggörande, och

2. i fråga om utsläppsvärden i sidoslutsatser följas senast den dag som inträffar fyra år efter huvudslutsatsernas offentliggörande, om sidoslutsatserna offentliggjordes senast samma dag som huvudslutsatserna.

9 § Om ett begränsningsvärde som avses i 8 § inte följs, ska verksamhetsutövaren omedelbart informera tillsynsmyndigheten och vidta de åtgärder som behövs för att verksamheten återigen ska bedrivas så att begränsningsvärdet följs.

Andra försiktighetsmått

10 § De slutsatser om bästa tillgängliga teknik som anges i 2 kap. innehåller slutsatser om andra försiktighetsmått än utsläppsvärden. Vid bedömningen av om en industriutsläppsverksamhet bedrivs i enlighet med kravet på bästa möjliga teknik enligt 2 kap. 3 § miljöbalken ska hänsyn tas till sådana slutsatser

1. i fråga om huvudslutsatser senast den dag som inträffar fyra år efter slutsatsernas offentliggörande, och

2. i fråga om sidoslutsatser senast den dag som inträffar fyra år efter huvudslutsatsernas offentliggörande, om sidoslutsatserna offentliggjordes senast samma dag som huvudslutsatserna.

11 § I fråga om utsläpp av koldioxid, dikväveoxid eller perfluorkolväten som innebär att en verksamhet omfattas av tillståndsplikt enligt lagen (2004:1199) om handel med utsläppsrätter ska ett utsläppsvärde eller annat försiktighetsmått i slutsatser om bästa tillgängliga teknik inte tillämpas på sådana verksamheter, om försiktighetsmålet

1. innebär en begränsning av utsläppen, eller
2. genom att reglera använd mängd fossilt bränsle syftar till en begränsning av koldioxidutsläpp.

Första stycket gäller inte utsläppsvärden eller andra försiktighetsmått som avser dikväveoxid eller perfluorkolväten och som syftar till att hindra betydande lokala föroreningar.

Villkor i tillstånd och förelägganden

12 § Denna förordning gäller utöver tillståndsvillkor och villkor i ett föreläggande från tillsynsmyndigheten riktat till den som bedriver en industriutsläppsverksamhet.

Anpassade villkor

13 § I 19 kap. 5 § första stycket 9 och 22 kap. 25 § första stycket 6 a miljöbalken finns bestämmelser om att ett beslut eller en dom som innebär att tillstånd ges till en verksamhet ska innehålla villkor om utsläpp, begränsningsvärden och bästa möjliga teknik som anpassar tillämpningen av föreskrifter om försiktighetsmått. Vid prövning av tillståndsvillkor ska en sådan anpassning göras genom att prövningsmyndigheten som referens för sin bedömning använder

1. de utsläppsvärden och de beskrivningar av andra försiktighetsmått som finns i de slutsatser om bästa tillgängliga teknik som anges i 2 kap., och
2. de beskrivningar av försiktighetsmått i ett sådant BAT-referensdokument som enligt artikel 13.7 i direktiv 2010/75/EU har antagits av Europeiska kommissionen före den 7 januari 2011, om
 - a) beskrivningarna avser annat än utsläppsvärden, och
 - b) BAT-referensdokumentet inte har ersatts med sådana slutsatser om bästa tillgängliga teknik som anges i 2 kap.

14 § Om det av ett tillståndsvillkor framgår att villkoret innebär en sådan anpassning som avses i 13 §, får villkoret tillämpas i stället för den slutsats som anpassningen avser.

Alternativvärden

15 § Miljöprövningsdelegationen får besluta att en industriutsläppsverksamhet i stället för att följa ett begränsningsvärde som avses i 8 § ska följa ett begränsningsvärde som bestäms med hänsyn till andra tidsperioder eller andra referensförhållanden (alternativvärde).

Beslutet får inte innebära att verksamheten genom att följa ett alternativvärde medför högre utsläppsnivåer under normala driftförhållanden än om verksamheten skulle ha följt det begränsningsvärde som avses i 8 §.

Dispenser från begränsningsvärden

16 § Miljöprövningsdelegationen får ge dispens från ett begränsningsvärde som avses i 8 §, om

1. det med hänsyn till var den anläggning som verksamheten bedrivs på ligger geografiskt, anläggningens tekniska egenskaper och de lokala miljöförhållandena skulle medföra oproportionerligt höga kostnader jämfört med miljönyttan att följa begränsningsvärdet, och

2. dispensen förenas med ett villkor om att i stället följa ett mindre strängt begränsningsvärde.

17 § En dispens enligt 16 § upphör att gälla när det begränsningsvärde som dispensen avser har ersatts med en ny slutsats om bästa tillgängliga teknik.

18 § Miljöprövningsdelegationen får besluta att en dispens enligt 16 § ska gälla för en kortare tidsperiod än som avses i 17 §, om förutsättningarna för dispens endast finns under den tid som behövs för att anpassa anläggningen till det begränsningsvärde som avses i 8 §.

19 § När en ansökan om dispens enligt 16 § har inkommit till miljöprövningsdelegationen ska myndigheten kungöra detta på myndighetens anslags- och tavla samt genom information på myndighetens webbplats eller på annat lämpligt sätt.

Kungörelsen ska innehålla en upplysning om

1. vilken myndighet som prövar ärendet,
2. var handlingarna i ärendet finns tillgängliga,
3. till vem och inom vilken tid synpunkter i ärendet kan lämnas, och
4. hur information i ärendet kommer att hållas tillgänglig.

20 § En kopia av ett beslut i ett ärende om dispens enligt 16 § ska skickas till Statens jordbruksverk, om beslutet rör en sådan verksamhet som avses i 2 kap. 1 § miljöprövningsförordningen (2013:251), och till Naturvårdsverket i övriga fall.

Periodiska kontroller

21 § Den som bedriver en industriutsläppsverksamhet ska utföra periodiska kontroller av mark och grundvatten inom det område där verksamheten bedrivs. Kontrollerna ska avse de ämnen som förekommer i verksamheten och som riskerar att medföra en föroreningsskada.

22 § Kontroller enligt 21 § ska genomföras

1. första gången senast fyra år efter det att huvudslutsatser offentliggjordes första gången, och

2. därefter minst en gång vart femte år av grundvatten och minst en gång vart tionde år av mark.

Kontrollerna får ske mer sällan, om en systematisk bedömning av föroreningensrisken enligt 6 § första stycket förordningen (1998:901) om verksamhetsutövarens egenkontroll visar att kontroller inte behövs eller att kontroller kan genomföras med andra tidsintervall.

Statusrapporter

23 § Den som bedriver eller avser att bedriva en industriutsläppsverksamhet ska för kontrollen av sådana föroreningar i mark och grundvatten som har samband med verksamheten se till att det finns en skriftlig rapport (statusrapport) som redovisar

1. de föroreningar som förekommer i mark och grundvatten inom det område där verksamheten bedrivs eller avses att bedrivs,
2. hur området används när statusrapporten upprättas,
3. tillgänglig information om tidigare användning av området, och
4. mark- och grundvattenmätningar som avspeglar förhållandena i området.

En statusrapport krävs dock inte om risken är liten för att verksamheten medför föroreningsskada inom det område där verksamheten bedrivs eller avses att bedrivs.

24 § Om det krävs en statusrapport enligt 23 §, ska den upprättas senast i samband med att

1. den som bedriver eller avser att bedriva verksamheten ansöker om tillstånd för den, eller
2. huvudverksamheten för första gången omfattas av huvudslutsatser, om verksamheten omfattas av ett tillstånd och det inte finns någon upprättad statusrapport.

Om en statusrapport upprättas enligt första stycket 2, ska den ges in till tillsynsmyndigheten senast fyra år efter slutsatsernas offentliggörande.

En bestämmelse om att en ansökan i ett ansökningsmål ska innehålla en statusrapport finns i 22 kap. 1 § första stycket 7 miljöbalken.

25 § Om tillsynsmyndigheten finner att en statusrapport som har upprättats enligt 24 § första stycket 2 inte uppfyller kraven i 23 §, ska tillsynsmyndigheten förelägga verksamhetsutövaren att avhjälpa bristen.

26 § Naturvårdsverket får meddela ytterligare föreskrifter om vad en statusrapport ska innehålla.

Allmän information om bästa tillgängliga teknik

27 § Naturvårdsverket eller, i fråga om verksamheter som avses i 2 kap. 1 § miljöprövningsförordningen (2013:251), Statens jordbruksverk ska på lämpligt sätt göra information tillgänglig för andra berörda myndigheter och allmänheten om innebörden och utvecklingen av sådan bästa tillgängliga teknik som avses i denna förordning.

Information om domar, beslut, dispenser och åtgärder vid nedläggning

28 § Naturvårdsverket eller, i fråga om verksamheter som avses i 2 kap. 1 § miljöprövningsförordningen (2013:251), Statens jordbruksverk ska på sin webbplats tillgängliggöra

1. de domar och beslut som innebär att tillstånd har getts till en industriutsläppsverksamhet eller att ett sådant tillstånd har omprövats eller tillståndsvillkor ändrats enligt 24 kap. 5 eller 6 § miljöbalken,

2. dispenser enligt 16 §, och

3. uppgifter om de åtgärder som verksamhetsutövare har vidtagit enligt 10 kap. 5 a § miljöbalken.

I offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) finns bestämmelser som kan innebära att annat gäller i stället för det som sägs i första stycket.

29 § När en dom eller ett beslut i ett tillståndsmål eller tillståndsärende skickas till Naturvårdsverket eller Statens jordbruksverk enligt 11 § förordningen (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd ska prövningsmyndigheten, om det är en sådan dom eller sådant beslut som avses i 28 § första stycket 1, särskilt uppmärksamma verket på att domen eller beslutet rör en industriutsläppsverksamhet.

30 § Tillsynsmyndigheten ska lämna uppgifter till Naturvårdsverket om åtgärder som verksamhetsutövare har vidtagit enligt 10 kap. 5 a § miljöbalken, om Naturvårdsverket begär det.

Rapportering till Europeiska kommissionen

31 § Naturvårdsverket ska ansvara för sådant utbyte av information och sådan rapportering som avses i artikel 72 i direktiv 2010/75/EU.

32 § Tillsynsmyndigheter ska lämna de uppgifter som behövs för att Naturvårdsverket ska kunna fullgöra sitt ansvar enligt 31 §.

33 § Naturvårdsverket får meddela de föreskrifter som behövs för verkställigheten av 31 och 32 §§.

Ansvar

34 § Bestämmelser om straff finns i 29 kap. miljöbalken.

Överklagande

35 § Bestämmelser om överklagande finns i 19 kap. 1 § miljöbalken.

2 kap. Slutsatser om bästa tillgängliga teknik

1 § När slutsatser om bästa tillgängliga teknik har antagits ska Naturvårdsverket eller, i fråga om verksamheter som avses i 2 kap. 1 § miljöprövningsförordningen (2013:251), Statens jordbruksverk efter slutsatsernas offentliggörande informera berörda tillsynsmyndigheter om detta.

2 § När tillsynsmyndigheten har blivit informerad enligt 1 § ska myndigheten genast informera de verksamhetsutövare som omfattas av slutsatsen.

SFS 2013:250

3 § Ett utsläppsvärde för utsläpp av förorenande ämnen i slutsatser om bästa tillgängliga teknik ska, om inte annat sägs i slutsatserna, avse den punkt där utsläppet lämnar anläggningen utan hänsyn till eventuell spädning.

I fråga om avloppsvatten som renas i ett reningsverk som också behandlar avloppsvatten från andra källor får den rening som sker i det reningsverket tillämpas i stället för det som sägs i slutsatsen, om detta inte medför en högre föroreningsbelastning på miljön.

Järn och ståltillverkning

4 § Europeiska kommissionens genomförandebeslut 2012/135/EU av den 28 februari 2012 om fastställande av BAT-slutsatser gällande järn- och ståltillverkning, i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU om industriutsläpp,³ offentliggjordes i Europeiska unionens officiella tidning den 8 mars 2012. Bilagan till beslutet innehåller slutsatser om bästa tillgängliga teknik för

1. verksamheter som omfattas av 4 kap. 12 § miljöprövningsförordningen (2013:251),

2. verksamheter som omfattas av 11 kap. 2 § 1 miljöprövningsförordningen, och

3. verksamheter som omfattas av 15 kap. 1 § miljöprövningsförordningen.

5 § De slutsatser som avses i 4 § anger utsläppsvärden för

1. sintringsanläggningar i punkterna 20–23, 25 och 26 (utsläpp till luft) samt 28 (utsläpp till vatten och avloppsvatten),

2. pelletiseringsanläggningar i punkterna 33 och 34 (utsläpp till luft) samt 39 (utsläpp till vatten och avloppsvatten),

3. koksugnsanläggningar i punkterna 42–44 och 48–52 (utsläpp till luft) samt 56 (utsläpp till vatten och avloppsvatten),

4. masugnar i punkterna 59, 61, 64 och 65 (utsläpp till luft) samt 67 (utsläpp till vatten och avloppsvatten),

5. syrgasprocess vid ståltillverkning och gjutning i punkterna 75, 76, 78 och 79 (utsläpp till luft) samt 81 (utsläpp till vatten och avloppsvatten), och

6. ljusbågsugn vid ståltillverkning och gjutning i punkterna 88–90 (utsläpp till luft) samt 92 (utsläpp till vatten och avloppsvatten).

Tillverkning av glas och mineralull

6 § Europeiska kommissionens genomförandebeslut 2012/134/EU av den 28 februari 2012 om fastställande av BAT-slutsatser gällande tillverkning av glas, i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU om industriutsläpp,⁴ offentliggjordes i Europeiska unionens officiella tidning den 8 mars 2012. Bilagan till beslutet innehåller slutsatser om bästa tillgängliga teknik för verksamheter som omfattas av 14 kap. 1 § miljöprövningsförordningen (2013:251).

³ EUT L 70, 8.3.2012, s. 63 (Celex 32012D0135).

⁴ EUT L 70, 8.3.2012, s. 1 (Celex 32012D0134).

7 § De slutsatser som avses i 6 § anger utsläppsvärden för

1. kolmonoxidutsläpp från smältugnar (tabell 3),
2. ammoniakutsläpp, då tekniker för selektiv katalytisk reduktion eller selektiv icke-katalytisk reduktion tillämpas (tabell 4), och
3. utsläpp av avloppsvatten till ytvatten vid glastillverkning (tabell 5).

8 § För förpackningsglassektorn anger de slutsatser som avses i 6 § utsläppsvärden i fråga om

1. stoftutsläpp från smältugnen (tabell 6),
2. kväveoxidutsläpp från smältugnen (tabell 7),
3. kväveoxidutsläpp från smältugnen, då nitrater används i satsberedningen eller särskilda oxiderande förbränningsförhållanden i händelse av korta kampanjer eller för smältugnar med en kapacitet på mindre än 100 ton per dag (tabell 8),
4. svaveloxidutsläpp från smältugnen (tabell 9),
5. utsläpp av väteklorid och vätefluorid från smältugnen (tabell 10),
6. metallutsläpp från smältugnen (tabell 11),
7. luftutsläpp från varma sidans ytbehandlingsarbete, då rökgaserna från nedströmsverksamheterna behandlas separat (tabell 12), och
8. svaveldioxidutsläpp från nedströmsverksamhet då svaveltrioxid används för ytbehandling, då det behandlas separat (tabell 13).

9 § För planglassektorn anger de slutsatser som avses i 6 § utsläppsvärden i fråga om

1. stoftutsläpp från smältugnen (tabell 14),
2. kväveoxidutsläpp från smältugnen (tabell 15),
3. kväveoxidutsläpp från smältugnen, då nitrater används i satsberedningen för produktion av specialglas i ett begränsat antal korta kampanjer (tabell 16),
4. svaveloxidutsläpp från smältugnen (tabell 17),
5. utsläpp av väteklorid och vätefluorid från smältugnen (tabell 18),
6. metallutsläpp från smältugnen, med undantag för selenfärgat glas (tabell 19),
7. selenutsläpp från smältugnen för produktion av färgat glas (tabell 20), och
8. luftutsläpp från nedströmsprocesser, då den behandlas separat (tabell 21).

10 § För sektorn för kontinuerliga glasfiber anger de slutsatser som avses i 6 § utsläppsvärden i fråga om

1. stoftutsläpp från smältugnen (tabell 22),
2. kväveoxidutsläpp från smältugnen (tabell 23),
3. svaveloxidutsläpp från smältugnen (tabell 24),
4. utsläpp av väteklorid och vätefluorid från smältugnen (tabell 25),
5. metallutsläpp från smältugnen (tabell 26), och
6. luftutsläpp från nedströmsprocesser, då det behandlas separat (tabell 27).

11 § För hushållsglassektorn anger de slutsatser som avses i 6 § utsläppsvärden i fråga om

1. stoftutsläpp från smältugnen (tabell 28),
2. kväveoxidutsläpp från smältugnen (tabell 29),

3. kväveoxidutsläpp från smältugnen, då nitrater används i satsberedningen för ett begränsat antal korta kampanjer eller för smältugnar med en kapacitet på mindre än 100 ton per dag, för produktion av särskilda slags kalksodaglas (klart eller ultraklart glas eller färgat glas med hjälp av selen) och andra specialglas (borosilikatglas, glaskeramik, opalglas, kristall och blykristall) (tabell 30),

4. svaveloxidutsläpp från smältugnen (tabell 31),

5. utsläpp av väteklorid och vätefluorid från smältugnen (tabell 32),

6. metallutsläpp från smältugnen, med undantag för glas där selen används för avfärgning (tabell 33),

7. selenutsläpp från smältugnen då seleniumföreningar används för avfärgning av glas (tabell 34),

8. blyutsläpp från smältugnen då blyföreningar används för tillverkning av blykristallglas (tabell 35),

9. luftutsläpp från stoftbildande nedströmsprocesser, vid separat behandling (tabell 36), och

10. utsläpp av vätefluorid från syrapoleringsprocesser, vid separat behandling (tabell 37).

12 § För specialglassektorn anger de slutsatser som avses i 6 § utsläppsvärden i fråga om

1. stoftutsläpp från smältugnen (tabell 38),

2. kväveoxidutsläpp från smältugnen (tabell 39),

3. kväveoxidutsläpp från smältugnen då nitrater används i satsberedningen (tabell 40),

4. svaveloxidutsläpp från smältugnen (tabell 41),

5. utsläpp av väteklorid och vätefluorid från smältugnen (tabell 42),

6. metallutsläpp från smältugnen (tabell 43),

7. stoft- och metallutsläpp från nedströmsprocesser, vid separat behandling (tabell 44), och

8. utsläpp av vätefluorid från syrapoleringsprocesser, vid separat behandling (tabell 45).

13 § För mineralullssektorn anger de slutsatser som avses i 6 § utsläppsvärden i fråga om

1. stoftutsläpp från smältugnen (tabell 46),

2. kväveoxidutsläpp från smältugnen (tabell 47),

3. kväveoxidutsläpp från smältugnen i glasullsproduktion då nitrater används i satsberedningen (tabell 48),

4. svaveloxidutsläpp från smältugnen (tabell 49),

5. utsläpp av väteklorid och vätefluorid från smältugnen (tabell 50),

6. svavelväteutsläpp från smältugnen i stenullsproduktion (tabell 51),

7. metallutsläpp från smältugnen (tabell 52),

8. luftutsläpp från nedströmsprocesser, vid separat behandling (tabell 53),

9. stoftutsläpp från smältugnen vid tillverkning av isolerull för höga temperaturer (tabell 54),

10. stoftbildande nedströmsprocesser vid tillverkning av isolerull för höga temperaturer, vid separat behandling (tabell 55),

11. kväveoxidutsläpp från avbränningsugnen för formsmörja vid tillverkning av isolerull för höga temperaturer (tabell 56),

12. svaveloxidutsläpp från smältugnarna och nedströmsprocesserna vid tillverkning av isolerull för höga temperaturer (tabell 57),

13. utsläpp av väteklorid och vätefluorid från smältugnen vid tillverkning av isolerull för höga temperaturer (tabell 58),

14. metallutsläpp från smältugnen eller nedströmsprocesserna vid tillverkning av isolerull för höga temperaturer (tabell 59), och

15. utsläpp av flyktiga organiska lösningsmedel från avbränningsugnen för formsmörja vid tillverkning av isolerull för höga temperaturer, vid separat behandling (tabell 60).

14 § För frittasektorn anger de slutsatser som avses i 6 § utsläppsvärden i fråga om

1. stoftutsläpp från smältugnen (tabell 61),

2. kväveoxidutsläpp från smältugnen (tabell 62),

3. svaveloxidutsläpp från smältugnen (tabell 63),

4. utsläpp av väteklorid och vätefluorid från smältugnen (tabell 64),

5. metallutsläpp från smältugnen (tabell 65), och

6. luftutsläpp från nedströmsprocesser, vid separat behandling (tabell 66).

Garvning av hudar och skinn

15 § Europeiska kommissionens genomförandebeslut 2013/84/EU av den 11 februari 2013 om fastställande av BAT-slutsatser gällande garvning av hudar och skinn, i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU om industriutsläpp,⁵ offentliggjordes i Europeiska unionens officiella tidning den 16 februari 2013. Bilagan till beslutet innehåller slutsatser om bästa tillgängliga teknik för

1. verksamheter som omfattas av 7 kap. 1 § miljöprövningsförordningen (2013:251), och

2. verksamheter som omfattas av 28 kap. 3 § miljöprövningsförordningen och utför rening av avloppsvatten från verksamheter som avses i 1.

16 § De slutsatser som avses i 15 § anger utsläppsvärden för

1. direkta utsläpp av avloppsvatten från garveriers reningsverk (tabell 3),

2. direkta utsläpp av avloppsvatten från fristående reningsverk som omfattas av avsnitt 6.11 i bilaga I till direktiv 2010/75/EU och som i huvudsak renar avloppsvatten från garverier (tabell 3),

3. totala krom- och sulfidutsläpp vid indirekta utsläpp av avloppsvatten från garverier till reningsverk för avloppsvatten från tätbebyggelse (tabell 4),

4. utsläpp av flyktiga organiska föreningar i fall där utsugsventilation och reningssystem används som ett alternativ till vattenbaserade finishkemikalier (tabell 5), och

5. utsläpp av partiklar (punkt 20).

Tillverkning av cement, kalk och magnesiumoxid

17 § Europeiska kommissionens genomförandebeslut 2013/163/EU av den 26 mars 2013 om fastställande av BAT-slutsatser gällande produktion av cement, kalk och magnesiumoxid, i enlighet med Europaparlamentets och rå-

⁵ EUT L 45, 16.2.2013, s. 13 (Celex 32013D0084).

dets direktiv 2010/75/EU om industriutsläpp,⁶ offentliggjordes i Europeiska unionens officiella tidning den 9 april 2013. Bilagan till beslutet innehåller slutsatser om bästa tillgängliga teknik för

1. verksamheter som omfattas av 12 kap. 14 § miljöprövningsförordningen (2013:251),
2. verksamheter som omfattas av 14 kap. 8 § miljöprövningsförordningen, och
3. verksamheter som omfattas av 14 kap. 10 § miljöprövningsförordningen.

18 § För cementindustrin anger de slutsatser som avses i 17 § utsläppsvärden i fråga om

1. stoftutsläpp från dammande verksamheter (punkt 16),
2. stoftutsläpp i rökgaser (punkt 17),
3. stoftutsläpp från kylnings- och malningsprocesser (punkt 18),
4. kväveoxidutsläpp i rökgaser från förbränning i ugnar, förvärmningsprocesser eller förkalcineringsprocesser (punkt 19, tabell 2),
5. utsläpp av ammoniak i rökgaserna när selektiv icke-katalytisk reduktion (SNCR) tillämpas (punkt 20, tabell 3),
6. svaveloxidutsläpp i rökgaser från förbränning i ugnar, förvärmningsprocesser eller förkalcineringsprocesser (punkt 21, tabell 4),
7. utsläpp av väteklorid (punkt 25),
8. utsläpp av vätefluorid (punkt 26),
9. utsläpp av polyklorerad dibenzo-p-dioxin och polyklorerad dibenzofuran (PCDD/F) i rökgaser från förbränning i ugnar (punkt 27), och
10. metallutsläpp i rökgaser från förbränning i ugnar (punkt 28, tabell 5).

19 § För kalkindustrin anger de slutsatser som avses i 17 § utsläppsvärden i fråga om

1. stoftutsläpp från andra dammande verksamheter än ugnsförbränningsprocesser (punkt 42, tabell 7),
2. stoftutsläpp från rökgaser från ugnens förbränningsprocesser (punkt 43, tabell 8),
3. kväveoxidutsläpp i rökgaser från ugnens förbränningsprocesser (punkt 45, tabell 9),
4. utsläpp av ammoniak i rökgaserna (punkt 46),
5. svaveloxidutsläpp i rökgaser från ugnens förbränningsprocesser (punkt 47, tabell 10),
6. koloxidsutsläpp (punkt 48, tabell 11),
7. utsläpp av totalt organiskt kol (punkt 50, tabell 12),
8. väteklorid- och vätefluoridutsläpp i rökgaser från ugnens förbränningsprocesser vid användning av avfall (punkt 51, tabell 13),
9. utsläpp av polyklorerad dibenzo-p-dioxin och polyklorerad dibenzofuran (PCDD/F) (punkt 52), och
10. utsläpp av metall i rökgaser från ugnens förbränningsprocesser vid användning av avfall (punkt 53, tabell 13).

20 § För magnesiumoxidindustrin anger de slutsatser som avses i 17 § utsläppsvärden i fråga om

⁶ EUT L 70, 9.4.2013, s. 1 (Celex 32013D0163).

1. stoftutsläpp från andra dammande verksamheter än ugnsförbränningsprocesser (punkt 59),
2. stoftutsläpp från ugnsförbränningsprocesserna (punkt 60),
3. kväveoxidutsläpp (punkt 62),
4. koloxidutsläpp (punkt 63), och
5. svaveloxidutsläpp i rökgaser från ugnens förbränningsprocesser (punkt 65, tabell 15).

-
1. Denna förordning träder i kraft den 18 juni 2013.
 2. Bestämmelsen i 1 kap. 28 § första stycket 1 gäller inte domar och beslut som meddelats före den 7 januari 2013.
 3. För verksamheter som har påbörjats före den 18 juni 2013 och som omfattas av tillstånd behöver en ansökan om tillstånd enligt 22 kap. 1 § miljöbalken inte innehålla en sådan statusrapport som avses i 1 kap. 23 §, om ansökan ges in före den 7 januari 2014. Om ansökan ges in före den 7 januari 2014 men målet eller ärendet inte avgjorts innan det datumet, behöver ansökan inte heller kompletteras med en statusrapport efter den 7 januari 2014.
 4. För verksamheter som ansöker om tillstånd enligt 9 kap. miljöbalken och miljöprövningsförordningen (2013:251) för första gången ska en ansökan om tillstånd enligt 22 kap. 1 § miljöbalken innehålla en sådan statusrapport som avses i 1 kap. 23 §, om ansökan ges in efter ikraftträdandet. Om ansökan har getts in under perioden den 7 januari 2013–17 juni 2013, ska ansökan kompletteras med en statusrapport.

På regeringens vägnar

LENA EK

Egon Abresparr
(Miljödepartementet)